

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak /2024
Rolnummer A/24/

M3

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Rechtsmiddelen

--

**Ondernemingsrechtbank
LEUVEN,**

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

1STE KAMER

BV AAA, met zetel te 3200 België;

eisende partij, hebbende als raadsman, die ter zitting verschijnt;

TEGEN :

SAS BBB, met zetel te REIMS (Frankrijk)

verwerende partij, verstek doende,

1. DE PROCEDURE

Bij het wijzen van dit vonnis werd rekening gehouden met de artikelen 2, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

De rechtbank nam kennis van het dossier van de rechtspleging, o.m. van:

- de dagvaarding betekend op 8 mei 2024, krachtens art. 8 van de Verordening (EU) nr. 2020/1784 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2020 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (de betekening en de kennisgeving van stukken) (herschikking), Verordening dewelke de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van de Raad van de Europese Unie van 13 november 2007 inzake de betekening en kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke zaken en in handelszaken (de betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van kracht geworden op 13 november 2008, intrekt en vervangt sedert 01/07/2022;
- de stukken met inventaris neergelegd door de eisende partij;

De eisende partij werd gehoord op de zitting van 25 juni 2024. De verwerende partij verscheen niet. Het vonnis wordt uitgesproken bij verstek.

2. SITUERING VAN HET GESCHIL

De eisende partij zet in de inleidende dagvaarding uiteen hetgeen volgt:

“1. Verzoekster is actief in de sector van de koop en verkoop van nieuwe en tweedehands wagens op de Europese markt, dit in een B2B context.

Verzoekster verkocht twee wagens x [sic] aan gedaagde en dit voor een bedrag van 43.890 €. Op 7 juli 2023 maakt verzoekster een offerte over aan gedaagde. Dezelfde dag ondertekend [sic] de heer x in naam van gedaagde de twee pro forma facturen. Er werd tevens een stempel van gedaagde op de proforma facturen geplaatst.

2. Op 30 oktober 2023 bevestigde verzoekster dat de wagens beschikbaar waren en ze na betaling konden worden opgehaald. Er werd een rappel verstuurd op 6 november 2023 en tevens werden er WhatsApps [sic] berichten verstuurd op 7 en 9 november 2023.

Op 13 november 2023 belde de heer x met de laconieke melding dat “de vennootschap verkocht was” en verzoekster aldus maar de wagens aan iemand anders moest verkopen

Verzoekster reageerde onmiddellijk bij e-mail van 14 november 2023 waarbij bevestigd werd dat ze de annulering betwistte en betaling binnen de 5 dagen verwachtte.

Vervolgens heeft de raadsman van verzoekster gedaagde bij aangetekende brief van 15 december 2023 in gebreke gesteld. Er werd gesteld dat indien de betaling niet binnen de 5 dagen zou worden uitgevoerd, verzoekster zou overgaan tot ontbinding van de overeenkomst conform haar algemene voorwaarden en dat verzoekster een procedure zou opstarten teneinde de schade te verhalen die ze naar aanleiding van de ontbinding op gedaagde kan doen gelden.

Bij brief van 22 januari 2024 bevestigde gedaagde “de beslissing om geen bezit te nemen van de wagens die AAA factureerde. De heer x heeft nooit volmacht gekregen om deze wagens te bestellen.”

3. Teneinde verdere schade te vermijden ging Verzoekster over tot verkoop van de beide wagens. De wagens werden verkocht voor een bedrag van 38.000€ (BTW excl.).

De schade die Verzoekster leed kan dan ook vastgesteld worden op een bedrag van 5.980,00 € te verhogen met de bijkomende kosten om de wagens opnieuw te koop te stellen hetgeen conform artikel 7.1 van de algemene voorwaarden kan begroot worden op 10% van de waarde van de voertuigen, zijnde 4.398,00 €.

4. Verzoekster ging er van uit, en mocht er van uit gaan, dat de heer x rechtsgeldig gedaagde

vertegenwoordigde.

De heer x gebruikte het e-mailadres van gedaagde (x), ondertekende in naam van gedaagde de proforma facturen en plaatste een stempel van gedaagde op deze proforma facturen. Ook het linkedin-profiel van de x [sic] bevestigt dat hij voor gedaagde werkte ten tijde van het afsluiten van de overeenkomst.

Het argument dat “de vennootschap werd verkocht” kan uiteraard niet gehouden [sic] worden.

De heer x vertegenwoordigde rechtsgeldig gedaagde. Minstens is er sprake van een schijnmandaat wat ook gedaagde kan worden tegengeworpen.

5. *Gezien in casu de facturen niet werden betwist en derhalve werden aanvaard kan huidig geschil bij toepassing van artikel 735 Ger. W. op de inleidende zitting worden behandeld.*

6. *Conform de algemene voorwaarden van verzoekster is het Belgische recht van toepassing en is de Ondernemingsrechtbank Leuven exclusief bevoegd.”*

3. DE VORDERING

De eisende partij vordert in de inleidende dagvaarding:

“

De vordering van verzoekster ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Voor recht te zeggen dat huidige zaak slechts korte debatten vergt in de zin van artikel 735 Gerechtelijk Wetboek en aldus weerhouden kan worden op de inleidende zitting.

Voor zover als nodig voor recht te zeggen dat de koopovereenkomst tussen partijen ontbonden werd.

Gedaagde te horen verklaren te betalen aan Verzoekster het bedrag van 10.378 €, te verhogen met de moratoire intresten met een intrestvoet van 11,5 %, conform de algemene voorwaarden van verzoekster, dit vanaf 14 november 2023 tot dagvaarding en vervolgens met de gerechtelijke intresten aan de zelfde intrestvoet tot algehele betaling.

Verder gedaagde te horen veroordelen tot de kosten met inbegrip van de

rechtsplegingsvergoeding ten belope van 1.350 €.
”

4. BEOORDELING

Betekening

1.

Wanneer de verweerder niet verschijnt moet ambtshalve nagegaan worden of de oproeping regelmatig is gebeurd met toepassing van art. 22 van de Verordening (EU) 2020/1784 van 25 november 2020 van het Europees Parlement en de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (de betekening en de kennisgeving van stukken) (herschikking).

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verweerster op regelmatige wijze conform art. 18 e.v. van voormelde (herschikte) verordening in kennis werd gesteld van de haar betekende dagvaarding. Eén en ander blijkt meer bepaald uit de ondertekende roze AR-kaart (bewijs van ontvangst), welke kaart aangeleverd werd door het gerechtsdeurwaarderskantoor gdw-Gent en gehecht werd aan de inleidende dagvaarding. De betekening vond plaats op 21 mei 2024.

Internationale rechtsmacht

2.

Verweerster is ter zitting niet verschenen.

Overeenkomstig art. 28.1 Brussel I-bis Verordening is deze rechtbank gehouden om ambtshalve haar internationale rechtsmacht te onderzoeken, wanneer de verweerster met woonplaats op het grondgebied van een lidstaat voor een gerecht van een andere lidstaat wordt opgeroepen en niet verschijnt.

Eiseres zet in de wel erg summiere inleidende dagvaarding uitgebracht t.o.v. – nochtans - een buitenlandse partij niet uiteen waarom zij van oordeel is dat de Belgische rechter internationale rechtsmacht heeft. Zij schrijft in de inleidende dagvaarding enkel: *“Conform de algemene voorwaarden van verzoekster is het Belgische recht van toepassing en is de Ondernemingsrechtbank Leuven exclusief bevoegd.”*

Teneinde de tegenspraak te waarborgen, werd zij hieromtrent uitdrukkelijk bevraagd door de rechtbank ter zitting van 25 juni 2024. Zij verzocht de rechtbank niet om een uitstel teneinde een conclusie te kunnen opstellen.

Zij gaf ter inleidingszitting aan zich “te beroepen op haar algemene voorwaarden”, waaruit moet blijken dat de rechtbank internationale rechtsmacht heeft.

Eiseres is aldus van oordeel dat deze rechtbank internationale rechtsmacht heeft krachtens art. 25.1 van de Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12.12.2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna genoemd : Brussel I-bis Verordening), zo begrijpt de rechtbank.

Zij beroept zich op een forumkeuzebeding opgenomen op de voorzijde van de orderbevestigingen met nummers 16019 en 16020 die zij bijbrengt onder haar stuk 2. Aldaar wordt vermeld: « *En cas le litige, seuls les tribunaux de Leuven sont compétents.* » (vrije vertaling door de rechtbank : « *In geval van een geschil, zijn enkel de rechtbanken van Leuven bevoegd.* »

3.

Het geschil tussen partijen betreft alleszins een vordering “in burgerlijke en handelszaken” in de zin van art. 1 al. 1 van Brussel I-bis Verordening en het wordt niet uitdrukkelijk door art. 1.2 uitgesloten uit het toepassingsgebied, zodat enkel de Brussel I-bis Verordening bepalend is om na te gaan of huidige rechtbank internationale rechtsmacht heeft.

Art. 4.1 Brussel I-bis Verordening bepaalt dat zij die hun woonplaats/maatschappelijke zetel hebben op het grondgebied van een lidstaat, worden opgeroepen voor de gerechten van die lidstaat. Zij kunnen volgens art. 5.1 Brussel I-bis Verordening slechts opgeroepen worden voor het gerecht van een andere lidstaat krachtens de bijzondere bevoegdheidsregels voorzien in art. 7 tot en met 26 Brussel I-bis Verordening.

Volgens de basisregel van art. 4.1 Brussel I-bis Verordening is de Franse rechter bevoegd om kennis te nemen van huidig geschil.

Eiseres beroept zich op art. 25.1 Brussel I-bis Verordening stellende dat de Leuvense rechtbanken bevoegd zijn op grond van een forumkeuzebeding dat is opgenomen op de voorzijde van de ondertekende orderbevestigingen. Zij houdt voor dat verweerster de bestelling van de voertuigen van het merk Jeep, type Avenger, heeft bevestigd en bijgevolg het forumkeuzebeding, vermeld op de voorzijde van de ordebevestigingen, heeft aanvaard.

4.

Art. 25.1 Brussel I-bis Verordening stelt specifieke vereisten opdat de in een overeenkomst aangewezen rechter zijn internationale rechtsmacht hieraan kan ontlelen. Zo moet het beding zijn gesloten (i) hetzij bij een schriftelijke overeenkomst of bij een schriftelijk bevestigde mondelinge overeenkomst, (ii) hetzij in een vorm die wordt toegelaten door de handelswijzen die tussen de partijen gebruikelijk zijn geworden, (iii) hetzij, in de internationale handel, in een vorm die overeenstemt met een gewoonte waarvan de partijen op de hoogte zijn of hadden behoren te zijn en die in de internationale handel algemeen bekend is en door partijen bij dergelijke overeenkomsten in de betrokken handelsbranche doorgaans in acht wordt genomen.

In het voorliggende geval blijkt tussen de partijen een afzonderlijke schriftelijke overeenkomst te zijn gesloten (art. 25.1, a) Brussel I-bis Verordening). Er zijn immers ondertekende bestelbonnen voorhanden, waarop een forumbeding wordt vermeld. Deze ondertekende bestelbonnen werden door de heer X, “Directeur CCC”, via het e-mailadres “x.fr” per e-mail overgemaakt aan de heer Y, medewerker van de eisende partij.

De eisende partij kan zich naar het oordeel van de rechtbank tevens beroepen op art. 7, 1, b) van de Brussel I-bis Verordening. Bij koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken kan een persoon in een andere lidstaat worden opgeroepen voor het gerecht van de plaats in een lidstaat waar de zaken volgens de overeenkomst geleverd werden of geleverd hadden moeten worden. Uit de orderbevestigingen blijkt dat het transport van de gekochte goederen zou worden georganiseerd door de cliënt (“*Transport organisé par client*”). Uit stuk 3 blijkt dat de voertuigen beschikbaar zouden zijn in het wagenpark van de eisende partij (“*Le véhicule en annexe est disponible sur notre parc. Après réception du paiement de la facture pro forma PF/... le véhicule peut être enlevé ou transporté.*”, vrije vertaling door de rechtbank: “*Het voertuig in bijlage is beschikbaar in ons park. Na ontvangst van de betaling van de pro forma factuur PF/... kan het voertuig worden opgehaald of getransporteerd.*”).

Gelet op het voorgaande, is deze rechtbank van oordeel dat zij internationale rechtsmacht heeft om kennis te nemen van voorliggende geschil.

Toepasselijk recht

5.

Eiseres is een vennootschap naar Belgisch recht, terwijl verweerster een vennootschap naar Frans recht is. De tussen partijen gesloten overeenkomsten betreffen de koop-verkoop van

voertuigen, zodat het voorwerp van de tussen partijen gesloten overeenkomsten in essentie de verkoop van roerende goederen betreft.

Het recht dat van toepassing is op de overeenkomsten tussen de partijen dient *in casu*, binnen de EU, te worden bepaald aan de hand van de Verordening 593/2008/EG van 17 juni 2008 van het Europees Parlement en de Raad inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I) (zie ook art. 2 WIPR).

Art. 15.1 van de algemene voorwaarden van eiseres die gehecht waren aan de orderbevestigingen en waarnaar op de voorzijde van de orderbevestigingen werd verwezen, bepaalt: *“15.1. The agreement between bv AAA and the client shall be exclusively governed by Belgian law.”*, vrije vertaling door de rechtbank: *“15.1. De overeenkomst tussen bv AAA en de klant zal uitsluitend worden beheerst door het Belgisch recht.”*

Het bestaan en de geldigheid van de overeenkomst of van een bepaling daarvan worden beheerst door het recht dat ingevolge deze verordening toepasselijk zou zijn, indien de overeenkomst of de bepaling geldig zou zijn (art. 10 Rome I-verordening). Een overeenkomst tussen personen die of personen wier vertegenwoordigers zich bij het sluiten van de overeenkomst in verschillende landen bevinden, is naar de vorm geldig indien zij voldoet aan de vormvereisten van het recht dat ingevolge de Rome I-verordening de overeenkomst zelve beheerst, of van het recht van het land waar een van de partijen of haar vertegenwoordiger zich op het moment van de sluiting bevindt, of van het recht van het land waar een van de partijen op dat moment haar gewone verblijfplaats heeft (art. 11 Rome I-verordening).

Tussen partijen kwam aldus *in casu*, naar het oordeel van de rechtbank, een geldig rechtskeuzebeding tot stand (art. 3, Rome I-verordening). De verwerende partij heeft de orderbevestigingen, waarop het rechtskeuzebeding werd vermeld, ondertekend. Hieruit blijkt dat er een mogelijkheid tot kennisname en aanvaarding was.

De Belgische rechtsregels inzake internationale koop-verkoop worden geregeld door de bepalingen van het Verdrag van 11 april 1980 inzake internationale koopovereenkomsten betreffende roerende zaken (hierna genoemd Weens Koopverdrag of CISG) die er integraal deel van uitmaken. De toepassing van het Weens Koopverdrag werd niet uitdrukkelijk uitgesloten. De overeenkomst wordt aldus beheerst door het Belgisch recht met inbegrip van het Weens Koopverdrag.

Beoordeling

6.

De rechtbank is van oordeel dat tussen de partijen een overeenkomst tot stand is gekomen in de zin van art. 18 CISG. De offertes van de eisende partij werden bevestigd door de verwerende

partij, waaruit de instemming met het aanbod blijkt.

Luidens art. 53 e.v. CISG dient de koper de koopprijs te betalen en de zaken in ontvangst te nemen in overeenstemming met de eisen van de overeenkomst en het CISG.

Luidens art. 61 CISG kan de verkoper, indien de koper tekort schiet in de nakoming van de krachtens de overeenkomst of het CISG op hem rustende verplichtingen, a) de in de artikelen 62 tot en met 65 vervatte rechten uitoefenen, b) schadevergoeding eisen, zoals bepaald in de artikelen 74 tot en met 77. Luidens art. 64 CISG kan de verkoper de overeenkomst ontbonden verklaren ingeval de koper nalaat de prijs te betalen of de zaken in ontvangst te nemen alhoewel hem een termijn werd toegekend (zie stuk 5 van het bundel van de eisende partij), hetgeen in casu het geval is. De koper heeft gesteld de wagens niet te zullen afnemen (zie stuk 4 van het bundel van de eisende partij).

De rechtbank is, bij gebreke aan een werkelijk tegensprekelijk debat en overeenkomst art. 74 e.v. CISG, van oordeel dat de eis van eiseres gegrond is, zoals hierna bepaald.

De rechtbank kent verwijlinteressen toe aan de gewone wettelijke interestvoet, aangezien uit de algemene voorwaarden van de eisende partij niet blijkt dat het tarief van 11,5% vermeld in art. 6 van voormelde voorwaarden, van toepassing is op de schadevergoeding vermeld in art. 7 van de algemene voorwaarden. De verwijlinteressen worden toegekend vanaf datum van ingebrekestelling.

5. DE UITVOERBAARHEID EN DE KOSTEN VAN HET GEDING

7.

Er zijn geen bijzondere redenen om af te wijken van de algemene principes inzake uitvoerbaarheid, zoals bepaald door artikel 1397 Ger. W.

Krachtens artikel 1017 Ger. W. verwijst ieder eindvonnis, de in het ongelijk gestelde partij (i.e. in casu de verwerende partij) in de kosten. Krachtens artikel 1018, 6° Ger. W. omvatten deze kosten de rechtsplegingsvergoeding.

Overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger. W. en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, bedraagt de rechtsplegingsvergoeding het basisbedrag van 1.650,00 EUR.

Vermits verweerster verstek laat gaan, wordt de rechtsplegingsvergoeding beperkt tot het minimum geldend voor het bedrag van de veroordeling, zijnde 937,50 EUR.

6. BESLISSING

De rechtbank, beslist bij vonnis bij verstek :

- Zij verklaart te beschikken over internationale rechtsmacht om kennis te nemen van huidige zaak;
- Zij verklaart de vordering van de eisende partij ontvankelijk en gegrond, als volgt;
- Zij zegt voor recht dat de overeenkomst inzake de aankoop van twee wagens tussen de eisende partij en de verwerende partij werd ontbonden door de eisende partij;
- Zij veroordeelt de verwerende partij tot betaling aan de eisende partij van het bedrag van 10.378 EUR, te vermeerderen met vergoedende interesten aan de gewone wettelijke interestvoet, vanaf datum van ingebrekestelling, zijnde 15 december 2023, tot op datum van dagvaarding, zijnde 21 mei 2024, en vanaf dan met de gerechtelijke verwijlinteresten aan dezelfde interestvoet, tot op datum van volledige betaling;
- Zij schort de tenuitvoerlegging niet op;
- Zij veroordeelt verweerster tot betaling van de gerechtskosten, in hoofde van eiseres begroot op :
 - dagvaardingskosten : 453,60 EUR
 - rechtsplegingsvergoeding (minimum): 937,50 EUR
- Zij veroordeelt verweerster tot betaling van het rolrecht ten bedrage van 165,00 EUR aan FOD Financiën, na uitnodiging.